

OM DU ÄR TÖRSTIG
KAN DU BLI
FYLLD AV ANDEN

OM DU ÄR TÖRSTIG

KAN DU BLI
FYLLD AV ANDEN

PETER ROENNFELDT

SkandinaviskaBokforlaget.se

Förkortningar:

FB: *Svenska Folkbibeln 2015*

Copyright © Peter Roennfeldt, 2020

Författaren tar fullt ansvar för att alla fakta och citat är korrekta i den här boken

Engelsk version utgiven av Signs Publishing, Warburton, Victoria, Australien

Svensk version © 2021 utgiven av Skandinaviska Bokförlaget, Stockholm

Redigerad av Lauren Webb och Nathan Brown

Översatt till svenska av Per Bolling

Omslag: Frida Torstensson

Omslagsbild: sun ok, Shutterstock.com

ISBN 978-91-7256-435-0

Om inget annat anges är bibeltexterna hämtade från *nuBibeln*: copyright © 2015, Biblica, Inc. *Bibel 2000*: © 2000, Svenska Bibelsällskapet. *Svenska Folkbibeln*: copyright © 1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln och Stiftelsen Biblicum.

Tryckt hos EuroDream, Serbien 2021

Tillägnande

Till alla som törstar efter att bli fyllda med den heliga Anden

INNEHÅLL

Vatten: en prioritet	1
1. Om du är törstig	7
2. Levande vatten	15
3. Det är Andens tid	23
4. Vad är dop i den heliga Anden?	29
5. Överraskad av Anden	40
6. Regn	51
7. Det tidiga och det sena regnet	65
8. Strömmar ur vårt inre	79
9. Be om regn	86
10. Fylld med Anden varje dag	93
Kraft: Gläd dig över hans närvaro	103
Bilaga A: Utforskande bibelläsning.....	115
Bilaga B: Samtalsbön	117
Bilaga C: En andra välsignelse: hur fullkomlighetsläror och tungotal smälte samman	119
Noter	127
Författarens tack	132

VATTEN: EN PRIORITET

Det var svårt för familjer att överleva på de skogklädda markområden som skänktes till australiska soldater som hade tjänstgjort under Andra världskriget. Det fanns inga bekvämligheter, hus eller ekonomibyggnader, och inte heller stängsel eller röjda områden där det gick att odla fruktträd eller grönsaker eller att låta djur beta.

Under större delen av min barndom och de tidiga tonåren arrenderade min pappa McLeods gård – ett litet lantbruk i sydvästra delen av Western Australia. Vi använde den gården som en bas för att odla den mark som han hade fått. Vi röjde marken för hand och satte stängsel runt den.

Australien är världens torraste bebodda kontinent, och vi var mycket medvetna om hur viktigt vatten är. Vi människor behöver mängder av vatten och kan bara överleva en kort tid utan det. Vatten är nödvändigt för livet.

Min barndom inträffade före oron över den globala uppvärmningen och klimatförändringarna, men vi visste vilken förödelse som torka och buskbränder kunde åstadkomma. När man undersökte om ett markområde var lämpligt för jordbruk hade frågan om vatten för hemmet och djuren högsta prioritet. Fanns det bäckar eller floder på markområdet? Och rann det vatten i dem under hela året? Fanns det grundvatten? Var dammarna, brunnarna, vattentankarna, väderkvarnarna och pumparna i bra skick? Skulle det finnas tillräckligt med vatten så att det gick att överleva utan regn ifall det kom en torrperiod?

Det fanns flera bäckar på McLeods gård. En stenig bäckravin skar genom Caves Road österut, och den fick sitt vatten från en källa på sidan av kullen bakom vårt hus. En annan bäck flöt fram nära dammen på den motsatta kullen, och ytterligare en från tea-träden

bakom mjölkammaren. Och det rann också en bäck från sumpmarkerna bakom McLeods hus. När det regnade ökade vattenmängden i bäckarna kraftigt.

Bäckarna var alla annorlunda. Några tumlade över stenar, medan andra flöt stilla bland vassen. Några hade bräckt vatten från sumpmarkerna som de rann igenom, medan andra var kristallklara. Men de olika bäckarna runt gården flöt samman och rann längs en dalsänka vid kanten av det som vi kallade ”den långa hästhagen” – för att till slut rinna ut i Margaret-floden.

I den här boken ska vi undersöka strömmarna från den heliga Andens närvaro i våra liv. När de flyter samman släcker Anden vår djupaste andliga törst. Han ger ny vitalitet åt våra liv och ger oss kraft att vittna för Jesus.

**Anden släcker vår djupaste andliga törst.
Han ger ny vitalitet åt våra liv och ger oss
kraft att vittna för Jesus.**

Om du är törstig

Fysisk törst är en signal om att vi börjar bli uttorkade. Jesus hade uthärdat de extrema temperaturerna och den fysiska ansträngning som det innebar att vandra genom öknen och längs de primitiva stigarna i Galileen och Judeen, så han förstod vad törst innebar. Han identifierade sig också med den sociala och andliga törsten hos dem som han mötte längs vägen – deras desperata längtan efter kärlek, omtanke, helande, frid och rättvisa.

Idag har törst blivit till ett slangord som i den anglosaxiska världen används för att beskriva en överdriven jakt på uppmärksamhet.¹ När ordet används på det sättet beskriver det någon som agerar på ett sätt som ”överskrider gränser och inkräktar på andras utrymme och tränger undan självrespekt och god smak”.² I sin artikel i

New York Times påpekar Carina Chocano att den här typen av törst är ”ett tillstånd som existerar över ett mycket brett spektrum”. Hon noterar att ”den som ivrigt ger dig en Gilla-markering på varje inlägg du gör på sociala [medier] är törstig”.³ Du kan troligtvis tänka dig andra exempel – politiker, idrottare och stjärnor i underhållningsbranschen. Många är törstiga.

Människor kan törsta efter helande, helhet, godhet och kärlek, eller efter uppmärksamhet, beröm, framgång och materiella vinster. Men det enda vatten som verkligen kan släcka den här törsten är *levande vatten*.

Anden släcker törst

Första gången Jesus talade om levande vatten skedde det i ett samtal med en samarisk kvinna vid Jakobs brunn, ca 50 km norr om Jerusalem. Jesus lärjungar hade gått in i staden för att köpa mat medan han hade stannat kvar vid brunnen. Det var mitt på dagen och solen stod högt på himlen när en kvinna kom för att hämta vatten. Hon blev chockerad när Jesus bad henne om något att dricka, för judar och samarier talade inte med varandra. Det faktum att hon var kvinna utgjorde ytterligare en social barriär.

Jesus ignorerade hennes reaktion och gick rakt på sak: ”Om du kände till Guds gåva och vem det är som ber dig om något att dricka, så skulle du ha bett honom och han skulle ha gett dig levande vatten” (Joh. 4:10).

Kvinnan insåg inte hur stort Jesus erbjudande var, utan hon påpekade att han inte hade något att hämta upp vatten med. Hon avvisade tanken att hans vatten kunde vara bättre än vattnet från brunnen som hade grävts av hennes förfader Jakob. Han svarade på hennes tvivel genom att tala om för henne: ”Den som dricker av det här vattnet blir snart törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger blir aldrig i evighet törstig igen för mitt vatten blir en källa inom honom som pralar fram och ger evigt liv” (Joh. 4:13, 14).

Jesus såg törsten hos den här nedbrutna kvinnan och erbjöd sig att släcka den. Några månader senare, när han introducerade sina apostlar för folkmassorna på bergen i Galileen, sa han: ”Lyckliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade” (Matt. 5:6). Och när han senare under sin verksamhet besökte Jerusalem stod det klart att Anden var det levande vattnet som kunde släcka kvinnans törst (se Joh. 7:37–39).

Anden ger ny livskraft

Under senare år har Australien drabbats av omfattande torka. Lantbrukarna har lidit fruktansvärt, och deras levebröd har tagits ifrån dem. Vi har sett hur miljontals kvadratkilometer av landet har brunnit i förödande buskbränder som har lett till enorma förluster i människoliv, hem, infrastruktur, boskap och vilda djur. Videor med koalor som tigger om vatten, brandsvärtade skogar och tung rök som ligger som en filt över landet och städerna har visats runt jorden och lett till att stöd och hjälp har strömmat in.

När det faller regn firar man det alltid. Medan regnet fortfarande forsar ner i störtfloder är barn – och även vuxna – ute och plaskar i regnet och tittar på hur vildfåglar och djur tar sig fram genom de uppsvällda bäckarna och det framrusande vattnet. I städerna och byarna öppnar människor sina dörrar och fönster. Grannar tar kontakt med varandra och samhällen vaknar till liv.

Man kan jämföra det med Andens regn. Det uppriskar, ger kraft och nytt liv – återupplivar oss, våra familjer, vänner, kollegor och samhällen. Och medan regn kan vara otillförlitligt kan vi förlita oss på Andens närvaro.

Anden ger kraft för vittnande

Andra gången som Jesus talade om levande vatten skedde det på tempelgårdarna i Jerusalem ca sex månader innan han blev korsfäst. Återigen talade han till törstiga människor.

På den sista dagen i högtiden som kallades *sukkot* – som också kallades lövhyddefesten – samlades folkmassorna i templet för att följa ceremonierna. Jesus reste sig upp mitt bland människorna och ropade: ”Om någon är törstig så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans inre ska strömmar av levande vatten flyta fram såsom det står skrivet” (Joh. 7:37, 38).

Johannes förklarar att det levande vattnet som Jesus inbjöd människorna att dricka av var Anden. Han skulle släcka de troendes törst. Anden skulle sedan flyta från deras hjärtan in i deras hem, arbetsplatser och grannskap när han gav kraft åt deras vittnesbörd om Jesus som uppstånden (se Joh. 7:39; Apg. 1:4–8).

Men vem eller vad är den här Anden?

Många människor har frågor om den heliga Anden. Är Anden en person? Är Anden gudomlig – jämbördig med Jesus och Fadern? Hur förhöll sig Jesus till Anden? Vad är förhållandet mellan dop i Anden och kraft för liv och vittnande? Hur förhåller sig bilden på regn till församlingens uppdrag? Vad måste jag göra för att varje dag bli fylld av Anden, och vad kan jag förvänta mig ska hända om jag är fylld? Vilken skillnad kommer det att göra i mitt förhållande till Gud och andra? Hur kommer det att se ut? Vad kommer min familj, mina vänner och kollegor att se? Den här boken undersöker de här frågorna och många fler.

Tyvärr är det många som försummar Anden. Ofta möter han motstånd och blir förkastad. En del människor är rädda för att de ska dras in i ett överdrivet sätt att bete sig, eller till och med bli lurade eller fångade av onda andar. Vi ska studera några av de här orosmomenten.

Det är min bön att du, när du läser den här boken, ska bli uppfriskad av Andens törstsläckande närvaro, bli värmd av hans gemenskap, få uppleva hans kärlek till dig, din familj och ditt samhälle, och få kraft för att vittna genom hans dop.

Komma igång

I slutet av varje kapitel i den här boken finns det frågor med nyckeltexter från Bibeln. De kommer att leda dig mot ett liv fyllt av kraft. Du skulle kunna starta en grupp på sociala medier tillsammans med vänner för att utforska dina upptäckter, eller skapa en liten grupp där ni kan diskutera och tillämpa det ni läst. När du har läst nyckeltexterna och kapitlen i den här boken – och efter att du har reflekterat över din relation till Anden – kan du också använda frågorna i materialet *Utforskande Bibelläsning* som en grund för samtalet (se Bilaga A):

1. Vad är nytt?
2. Vad är förvånande eller överraskande?
3. Vad förstår du inte?
4. Vad kommer du att tillämpa eller lyda?
5. Vad kommer du att dela med någon denna vecka?

Om du är törstig kan du bli fylld med Anden.

KRAFT

1. Hur upplever du din nuvarande relation till Anden?
2. Vad har du för förhoppningar och förväntningar om att få ny kraft och nytt liv?

KAPITEL 1

OM DU ÄR TÖRSTIG

”På sista dagen, som var lövhyddfestens höjdpunkt, stod Jesus upp och ropade: *’Om någon är törstig så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans inre ska strömmar av levande vatten flyta fram såsom det står skrivet.’* Med detta menade han Anden, som de som trodde på honom skulle få. Men Anden hade inte kommit än, eftersom Jesus ännu inte hade förhårligats” (Joh. 7:37–39, kursivering tillagd).

Det var ett sensationellt tillkännagivande, det viktigaste som han gjorde. Folkmassorna visste det, precis som templets myndigheter, prästerna och fariseerna, och det lämnade dem bittert splittrade.

Somliga var övertygade om att han var ”profeten” – den som man förväntade sig skulle komma innan Messias anlände. Andra var lika övertygade om att han var Messias, medan ytterligare andra var tveksamma. ”’Nej. Messias ska väl inte komma från Galileen! ...’ Människorna hade alltså delade meningar om honom” (Joh. 7:40–43).

Somliga ville att han skulle gripas. Prästerna sände tempelvakter för att hämta honom. De återvände tomhänta och rapporterade: ”Aldrig har någon människa talat som han!” (Joh. 7:47).

Scenen förbereds

Innan Jesus gav sig iväg till Jerusalem hade han varit i Galileen, långt bortom de judiska ledarnas räckvidd. De lade planer för att döda honom (se Joh. 7:1). Hans egna bröder hånade honom: ”Du borde gå härifrån till Judeen, så att också dina lärjungar får se vad du gör. Ingen som vill bli känd håller sin verksamhet hemlig. När

du nu gör allt detta, så visa dig för världen” (Joh. 7:3, 4). Jesus skulle gå till Jerusalem – men han gjorde det inte för att öka sin popularitet genom att utföra underverk. Han hade andra planer som stämde med hans Fars agenda.

Hans bröder gav sig iväg till Jerusalem, och en kort tid senare gav sig också Jesus iväg på den veckolånga resan. Han gjorde det ”i hemlighet, inte offentligt” (Joh. 7:10). I Jerusalem var folkets ledare fast beslutna om att de skulle spåra upp honom, och ”folket pratade mycket om honom i smyg”. Somliga ansåg att han var ”en god människa”, medan andra sa: ”Nej, han bedrar folket” (Joh. 7:10–12). Jesus rörde sig bland dem tyst och diskret och hörde utan tvivel alltsammans.

”Men när halva högtiden redan var över” (Joh. 7:14) förändrades scenen. Jesus visade sig. Aposteln Johannes skriver enkelt att Jesus ”gick ... upp till templet och började undervisa” (Joh. 7:14). Varför en så dramatisk förändring? Varför vid den tidpunkten? Han kunde inte ha valt ett mer offentligt forum, och det var tydligt att han var redo för en konfrontation. Vad gjorde han? Vart skulle det här leda?

Hämta och hälla ut vatten

Under de sista dagarna av högtiden talade Jesus öppet med människor, och folkets ledare verkade inte kunna stoppa honom eller var ovilliga att göra det. Frågan på många människors läppar var: ”Har rådsmedlemmarna kanske blivit övertygade om att han är Messias?” (Joh. 7:26).

Jesus underbläste spänningen kring frågan om vem han var. När han undervisade på tempelområdet ropade han så att folket och prästerna hörde det: ”Så ni känner mig och vet varifrån jag kommer! Ändå har jag inte kommit av mig själv, utan det finns en som har sänt mig, en som är trovärdig, en som ni inte känner. Men jag känner honom, för jag kommer från honom, och han har sänt mig” (Joh. 7:28, 29).

Tidigt varje morgon under lövhyddefesten gick präster nerför de branta trapporna till Siloadammen för att hämta vatten. Sedan bar de upp det till altaret. Det var en påminnelse om hur folket hade blivit räddat av Gud och om löftet att få förnyelse.¹ På 700-talet när Hiskia var kung anföll de assyriska arméerna Israels rike i norr och hotade Jerusalem. För att skydda staden och förbereda den för den kommande belägringen grävde man en 533 m lång tunnel och ledde vattnet från Gihonkällan i Kidrondalen in till den här dammen innanför stadsmuren (se 2 Kung. 20:20).

På 500-talet förstörde babylonierna Jerusalem. Cirka etthundra år senare kom Nehemja till staden för att bygga upp den på nytt. Vid den tiden reparerade man ”muren vid vattenledningsdammen intill den kungliga trädgården” (Neh. 3:15). Eftersom Siloadammen var stadens enda vattenkälla hade den en djupgående messiansk betydelse. Den påminde nationen om att de var beroende av Gud likaväl som av dammen för att bli räddade.

Prästen bar högt ett guldkärl med kidronvatten från Siloadammen. Han ledde den tillbedjande folkmassan uppför den branta Herodesgatan till brännofferaltaret. Medan pilgrimerna sjöng hallelpsalmerna (psalmerna 113–118) och dansade av glädje hälldes vattnet från dammen tillsammans med tempelvin ut i skålar som stod på altaret. Det var ett offer till Gud. Genom kanaler och rör rann sedan vattnet och vinet från altaret tillbaka till Kidrondalen och mot Döda havet.

Varje del av ceremonin var symbolisk – att hämta vatten från dammen, att hålla ut det vid brännofferaltaret och vattnet som flöt ner i Kidrondalens djupa ravin och vidare genom öknen till Döda havet. Alltsammans hade djupgående profetisk, messiansk och känslomässig betydelse för folket.

Livets flod

Hade inte profeten Hesekiel skrivit om deras räddning och använt just den här bilden i sin syn om floden som botade och gav liv? Han såg

”att vatten flöt fram under templets tröskel österut; templets framsida vette åt öster. Vattnet strömmade ner under templets högra sida, söder om altaret.” Varje gång han blev uppmanad att gå över Kidrondalen var vattnet djupare tills det var ”en flod som jag inte kunde vada över. Vattnet var så djupt att man måste simma” (Hes. 47:1–5).

Till sin förvåning fick Hesekiel sedan se träd som växte på båda sidor av floden, och han fick höra:

”Detta vatten flyter mot den östra regionen, strömmar ner i Jordandalen och når sedan havet. När det sedan står stilla i havet blir vattnet friskt. Det ska vimla av levande varelser där floden rinner ut” (Hes. 47:8, 9).

Han såg att Döda havet vimlade av fiskar, och längs stränderna stod det fiskare med sina nät. ”Alla slags fruktträd” växte längs flodens stränder i det som hade varit den mest avskräckande vildmarken i öknen, och han fick veta:

”Deras löv ska aldrig vissna, och de ska alltid bära frukt. Varje månad ska det bli en ny skörd, för de får sitt vatten från helgedomen. Deras frukt ska vara till föda och löven till läkedom” (Hes. 47:12).²

Den här synen var Israels hopp, för den pekade på den förnyelse som Messias skulle föra med sig.

Ceremonin då vattnet hölls ut vid offeraltaret påminde också pilgrimerna på tempelgårdarna om hur Mose hade slagit på klippan i öknen för att få vatten (se 2 Mos. 17:6; 4 Mos. 20:8–11; 1 Kor. 10:1–4). Den här klippan var också en symbol på Kristus – han som skulle ge liv.

Lövhyddefesten firades i slutet av de heta, torra sommarmånaderna när den sista skörden hade bärgats. Landsbygden var då sönderbränd och törstade efter de tidiga regnen som förväntades komma när som helst, uppfriskande regn, och vatten från ”räddningens

källor” (Jes. 12:3) spelade en central roll i festen. Det var en ceremoni med djup profetisk betydelse. Den pekade mot hela Israels hopp – att Messias och hans Ande skulle komma för att ge liv, ny kraft och helande.

Pilgrimerna bodde i enkla hyddor som var byggda av grenar och utsatta för elementens krafter. Det påminde dem om åren i öknen. Pilgrimerna berättade för varandra om Guds beskydd och hur de hade blivit räddade från slaveriet i Egypten. De sörjde över sin nuvarande situation eftersom de var förslavade av Rom och nertryckta av korrupta andliga ledare. De törstade efter frihet, autonomi och räddning.

Och nu, på den sista och största dagen i högtiden, var folkmassans uppmärksamhet riktad mot prästerna som höll upp de gyllene kärlen med vatten och vin för att hålla ut dem vid offeraltaret. Det var ett mycket dramatiskt ögonblick. Trumpeterna blåste och människors hjärtan gladde sig.

Och då, mitt i ceremonin, ställde sig Jesus upp. Vid hans dop hade Johannes döparen förkunnat att han ”är den som döper i den heliga Anden” (Joh. 1:33). Nu ropade han till folkmassan:

”Om någon är törstig så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans inre ska strömmar av levande vatten flyta fram såsom det står skrivet” (Joh. 7:37, 38).

Jesus är frälsningens källa

Jesus stod nära altaret, och hans inbjudan ”Om någon är törstig så kom till mig och drick!” var hans allra viktigaste meddelande. Jesus förklarade: *Jag är er frälsningskälla, er källa som ger liv. Jag är den Smorde, Messias.* Han deklarerade: *Jag är källan som ger levande vatten.*

Ceremonin med vattnet pekade framåt mot honom. Profeticitaten som användes den dagen pekade framåt mot honom – frälsningens herre och den som ger den heliga Anden (se Jer. 17:13; Hes. 36:24–27).

Jesus inbjudan "Om någon är törstig så kom till mig och drick!" var hans allra viktigaste meddelande.

Det som han hade berättat privat för sina lärjungar när de var i Caesarea Filippi några veckor tidigare (se Matt. 16:21) berättade han nu för hela världen så att den kunde höra det. Reaktionen blev omedelbar. Folkmassan var överväldigad. "När folket hörde honom säga detta, sa några av dem: 'Han måste vara profeten.' Andra sa: 'Han är Messias' " (Joh. 7:40, 41).

Den heliga Anden är det levande vattnet

Jesus citerade från profeterna och lovade att "strömmar av levande vatten" skulle flöda från hjärtana hos de människor som trodde på honom (se Joh. 7:38). Vattnet och vinet som hölls ut vid altaret sipprade ner i Kidrondalen och var bara en droppe i Döda havet. Det fysiska vattnet som hölls ut gjorde inte mycket för att ge marken livskraft. Men Jesus omtolkade profetierna och deklarerade att från hjärtana hos troende lärjungar skulle floder av levande vatten strömma fram för att ge liv åt andra – deras familjer, vänner, kollegor och samhällen. I den här boken kommer vi att kalla dem för en persons *relationsströmmar*.

Aposteln Johannes förklarade att när Jesus talade om levande vatten talade han om "Anden som de som trodde på honom skulle få". För att sedan förklara detta i mer detalj skrev Johannes: "Men Anden hade inte kommit än, eftersom Jesus ännu inte hade förhärligats" (Joh. 7:39).

När Jesus talade om levande vatten talade han om Anden.

Varför skrev Johannes att ”Anden hade inte kommit än”? Vem är den här Anden, och varför jämförs han med levande vatten? Vi ska utforska den heliga Andens person och roll i nästa kapitel.

KRAFT

Läs Joh. 7:1–9:41.

1. Tänk dig att du lyssnar till reaktionerna på tempelberget, eller att du besöker familjer som har samlats i lövhyddor runt staden den kvällen. Vad förväntar du dig att få höra?
 - Prästernas och fariseernas arga argument?
 - Sorlet och upphetsningen när pilgrimerna diskuterar det som hänt? För somliga var Jesus utbrott en bekräftelse på att han var galen. Vem annars skulle ropa tillräckligt högt för att pilgrimerna på tempelgårdarna skulle höra det när de sjöng, bad och dansade? Men kunde han vara Messias?
 - Vad hör du när du lyssnar till Jesus bröder? De var besvikna och trodde inte på honom. De hade tydligt sagt att de inte litade på honom. Men vad säger de nu?
2. Fundera över hur Jesus gav ny mening åt Hesekiels profetia om den helande floden (se Hes. 47:1–12). Fundera också över ceremonierna vid lövhyddefesten då man hämtade vatten och sedan hällde ut det (se Joh. 7:37–39).

Profetisk symbol	Profetian uppfylls för alla människor
Siloa, stadens vattenkälla	Jesus, källan till frälsning
Vatten från källan	Den heliga Andens levande vatten
Vattnet utgjuts	Jesus utgjuts när han offras
Vattnet rinner ner i Kidron och ut genom öknen	Anden flyter från de troende och in i andra människors liv
Israels öken och Döda havet får liv	Alla människor hör livets ord genom de troendes vittnesbörd

Vilka andra betydelser kan du se i Jesus omtolkning av Hesekiels profetia?

3. Vad törstar du efter? Vad är ditt hjärtas djupaste längtan? Vad känner du när du tänker på att den heliga Anden är levande vatten – för dig i din situation?